

Bu - du krá - čet před Ho - spo - di - nem v ze - mi ži - vých.

R.
[Ž 116 (114),9]

Ž 116 (115)

1. Měl jsem důvěru, i když jsem si ře - kl: * 7 „Jsem tak sklí - čen!“
 2. Privil jsem ve svém roz - ru - še - ní: * „Každý člo - věk kla - me!“ **R.**
3. Drahocenná je v Hospodi - no - vých o - čích * 7 smrt je - ho zbož - ných.
 4. 7 Ach, Hospodine, jsem tvůj služebník, + jsem tvůj služebník, syn tvé slu - žeb - ni - ce, * rozvázal jsi mo - je pou - ta. **R.**
5. Přinesu ti oběť dí - ků, Ho - spo - di - ne, * 7 a budu vzý - vat tvé jmé - no.
 6. Splním své sli - by Ho - spo - di - nu * před veškerým je - ho li - dem **R.**